

Sverige - landet där ingen behöver ta ansvar av Erik Engberg,

Värdighet, frihet, personligt ansvar; detta är ord som aldrig hörs i den svenska debatten. Kan det bero på att staten behandlar oss som barn? Man kan ju inte sakna något man aldrig haft.

I Sverige är man aldrig ansvarig för sina handlingar. Inte ens mördare och våldtäktsmän, nej de är offer för tuffa omständigheter och egentligen är det mer synd om förövarna än offren. Varför har vi ens allmänna val när vi sätter så liten tilltro till vanliga människors förmåga i övrigt. Om jag inte kan låta bli att missbruka alkohol och cigaretter utan massiva skrämselskatter, om jag inte kan förstå att det är onyttigt med läsk, hur ska jag då kunna ta ställning till hur ett byte till euro kommer att påverka svensk ekonomi? Vi svenskar behöver staten i alla andra avseenden, från vaggan till graven, hur ska vi kunna välja parti på ett bra sätt? Hur kan vi vara tillräckligt kunniga för att rösta medvetet i ett land där föräldrarna inte anser sig vara tillräckligt "kompetenta" för att ta hand om sina barn?

I Sverige blir folk arga och illa berörda om man tar upp personligt ansvar: "Jaja du kanske kan ta vara på dig men tänk på dem som inte kan, hur kan du vara så egoistisk att du inte står ut med förtryck för en god sak?" Så brukar det låta, ja varför står jag inte ut med förtryck för en god sak? Dels för att kollektiva bestraffningar är ett brott mot mänskliga rättigheter, det vore väl bättre om de med alkoholproblem portades från krogen/systemet? Nej visst ja, det vore orättvist så klart, att jag som inte har problem med alkohol ska lida också. Dels för att folk blir som man behandlar dem, kräver man aldrig eget ansvar så tas heller inget eget ansvar och kan man inte ta ansvar känner man ingen stolthet över att klara sig själv eftersom man inte klarar sig själv. Alltså blir man heller inte upprörd när man behandlas som ett barn, oförmögen att ta ansvar.

Allt det här kunde vara helt annorlunda. Om inte staten konfiskerade totalt drygt 60% av vår inkomst varje månad skulle man ha råd att leva som man ville i högre utsträckning. Man skulle ha möjlighet och utrymme att förverkliga sina drömmar, gå ner i arbetstid, resa eller göra vad man vill. Vem kan på allvar hävda att det ligger i en låginkomsttagares intresse att bli av med över hälften av sin redan låga lön varje månad bara för att staten ska ha råd att manipulera den människan som har tappa tron på sig själv?

Alla människor är unika med oanade potentialer. De enda som har en aning om allt vad vi kan åstadkomma är vi själva, staten har minst koll av alla även om den läser våra e-mail. Varför ska då staten som har minst koll styra våra liv och inte vi själva? Statens uppgifter är bara att skapa ett ramverk får oss att leva i, förutsättningar för våra livsprojekt samt att hjälpa de som uppenbart inte klarar sig själva, men där ska man vara oskyldig tills motsatsen bevisats. Sen är det vår uppgift och vårt ansvar att leva våra liv, i frihet!

Erik Engberg, Liberal